Marie Olsen

Min Mor har skrevet denne lille beretning om hendes liv.
Mor var 89 aar, da hun skrev det sidste.
Mors navn var Ane-Marie Nielsine Olsen født Villadsen.
Hun var født d. 11-03-1889 og døde 93 aar gammel.

Mor var i sine unge aar Baptist. Derfor har hun klippet dette ud og sat i bogen.
Hun har aldrig fortalt mig hvorfor hun blev baptist og senere aldrig talt om det.

Mor var 82 aar da hun foretog rejsen med Dora og Kaj.

Martha og Chr. som hun omtalte var hendes lillesøster og hendes mand.

Niels og Mary var Moster Annas Søn og svigerdatter.

Herunder teksten fra indklæbet brev til Marie fra hendes søster i anledning af deres fælles søster Marthas død.

Kære Søster.

Tak for dit brev.
Ja saa er vi de eneste der er tilbage.
Ja man kan jo ikke sige der er sorg ved Marthas død, men det er et Savn for Kristian.
I gaar var 20 aar siden Thomas døde.
Solvej og Evald kørte mig derud, men Martha har aldrig besøgt mig i den Tid jeg har været alene.
Jeg har været på Sygehus 5 gange og der saa jeg heller ikke noget til Martha.
Men jeg har jo altid været det sorte faar. Den eneste der ikke svigtede mig var dig.
Vi sendte Blomster derud Martin og Evald og mig men vi har ikke hørt et Ord dernede fra og jeg kan ikke rejse nogen Steder nu Martin ikke kan køre med mig.
Bare jeg kunde gaa lidt bedre og l¤¤¤ne er også dårlige og jeg kan ingen Mad taale.
Bare Martin maa komme sig.
Jeg kan bedre undværes. Jeg har jo levet mit Liv.

En Venlig Hilsen

din Søster Petrea.

Skriv snart hvis du kan. Jeg døjer også med at skrive.

12-7-1971

Min Jyllands Rejse.

Nu vil jeg fortælle, hvad jeg kan huske om Turen til Jylland, som jeg ikke havde set i 25 aar.

Vi startede fra mit hjem Juni Allè 84 12-7-1971.

Turen gik over Sjælland til Korsør. Og med Færgen over til det skønne Fyn.

Ombord paa Færgen saa vi ikke ret meget. Det blæste og var saa koldt.
Saa vi gik ned i Campingvognen. Og saa fandt Dora Termokanden frem. Saa fik vi en dejlig taar kaffe. Og det var billigere end i Restaurationen.

Tiden gik hurtigt og vi kom i land ved Nyborg. Og vi kunde fortsætte turen.
Det er meget smukt paa Fyn, men man ser jo ikke saa meget, naar man kører.
Den nye Lillebælts Bro er vel nok flot, man bliver imponeret af saadan et stykke Arbejde.

Vort næste Maal var en Campingplads ovre i Jylland som hedder Sejst.
Den ligger i nærheden af Himmelbjerget.
Det var en lang tur.
Men undervejs gjorde vi holdt ved en Rasteplads og spiste Frokost.
Det er en god ide med disse pladser, hvor man kan køre ind og hvile.
Og de er meget hyggelige de fleste af dem.
Men vi skulde videre. Saa vi maatte have kortet frem for at finde Vejen vi skulde køre ad.
Men det var meget besværligt. Men vi fandt det til sidst.
Det var en meget stor Plads, med store Træer. Både naaletræer og løvtræer.
Men det var meget blæsende og koldt mens vi var der.

Tirsdag den 13. Juli var vi en Tur paa Himmelbjerget. Det var en dejlig Tur.
Det er saa mærkeligt, at se naar vi kører op, at der er Kornmarker og Skove og dybe Slugter. Og naar vi kommer et godt stykke op, er der en Platform, hvor der ligger Hotel og Kafeterie og mange Boder.

Der er meget smukt med et stort Springvand og Roser og Plæner.
Bjerget ser man jo ikke med det samme. Det ligger skjult mellem Træerne. Der er ogsaa en Mand der udbrød: Hvor er Bjerget?
Hvis man skal op paa Toppen af Bjerget, skal man op af nogle stejle Trapper.
Det kan være strengt at komme op, men det er Umagen værd. At se ud over dette skønne landskab med Silkeborgsøerne som spejle i alt det grønne.
Det var desværre meget blæsende den Dag, vi var deroppe. Sandet fog os i Øjnene.
Der ligger et mægtigt Udsigtstårn deroppe. Det saa ud til at være meget solidt bygget.
Det har kostet meget Slid og Sved at slæbe materialer til det. Den gang de byggede det, da havde de jo ikke de hjælpemidler, vi har nu om Dage.
Kaj købte sig en Stok. I den ene Bod vilde de have 16 kr. i den anden 8 kr. Det var jo konkurrence.
Vi var efterhånden blevet Kaffe tørstige. Saa da vi kom ned fra Bjerget, gik vi i Kafeteriet og fik en Kop Kaffe. Og saa skulde vi tilbage til Sejst. Vi saa ogsaa Baadene, der sejler med Turister.
Det er meget smukt at se. Der var også noget der hed Gudenaa Centralen. Vi kører jo langs med Gudenaaen et stykke. Det var meget smukt, og der var saa mange smaa Baade, der sejlede paa Gudenaaen.

Det var ogsaa en skøn Tur tilbage til Campingpladsen. Silkeborg er en køn By.
Men man ser jo ikke saa meget, naar man sidder i en Bil. Man skulle gaa og nyde det. Alt det skønne. Men man er jo bleven for gammel. Benene vil ikke mere. Og vi havde for lidt Tid, hvis vi rigtigt skulle ud af Bilen og nyde udsigten. 3 uger var ikke for meget.
For vi havde jo lange Strækninger at køre.
Da vi kom til Sejst havde Dora Hovedpine, og maatte gå i seng. Saa Kaj og Svend og jeg sad i Teltet og saa Fjernsyn. Jeg gik ogsaa tidligt i Seng. Jeg var træt efter Turen.
Og det var en stor oplevelse for mig at se Himmelbjærget og alle de skønne omgivelser.
Det havde jeg ikke drømt om, at jeg skulle opnaa. Folk herovre tror, at naar man er fra Jylland saa har man set, hvad der er værd at se.
Dora har et stort Arbejde baade Morgen og Aften. Om Aftenen laver hun Campingvognene til Soveværelse. Og om Morgenen til Spise og Dagligstue. Vi havde et Telt hængt paa Vognen. Det var meget hyggeligt, at sidde der naar Vejret var godt. Men det blæste saa meget og Vinden var kold.
Ja vi skulde jo til at tænke paa, at komme længere mod nord. Torsdag Morgen begyndte Kaj at tage teltet ned. Og han havde lige faaet pakket sammen. Saa begyndte det at regnen. Og det regnede hele Tiden mens vi kørte til Kongerslev. Saa vi kunde næsten ingen ting se. Dora maatte se meget paa Kortet for at finde den nærmeste og bedste Vej.

Da vi kom til Randers skulde vi have kørt til Centrum. Men vi kørte udenom med Resultat at vi kom til Hobro i stedet for Hadsund, saa det blev en længere vej. Men vi fandt da Hadsund.
Jeg holdt paa, at vi skulde til Hadsund for at komme til Kongerslev. Vi skulde køre ad Aalborg - Hadsund Landevej. Den regnede jeg med den var der endnu og det passede ogsaa. Ved en By der hedder Skibsted skulde vi dreje af til Kongerslev.
Ja Farmor har Ret sagde Dora.

Paa Vejen til Hadsund gjorde vi holdt ved en Rasteplads. Den laa saa dejligt ved Mariager Fjord og Bagved var der nogle høje Skrænter. Det var meget hyggeligt med smaa Borde og Bænke. Med det var desværre Regnvejr, saa vi kunde ikke komme udenfor. Det øsede ned.
Jeg havde glædet mig til at se Mariager Fjord. Der skal være saa smukt. Men vi kunde ingenting se for Regnen. Det var godt vi havde Campingvognen, saa vi kunde nyde vor Frokost og Kaffe i Tørvejr. Men vi skulle jo videre. Det her var et sidespring.

Det er jo også her ved Mariager de udvinder Salt. Mariager kaldes Rosernes By.
Og saa kørte vi igennem Skibsted. Der var jo ikke langt til Kongerslev. Men nu var det om at finde Kongensgade. Men det gik meget nemt. Vi kørte lige ind på den. Saa skulde vi gennem Byen til anden Side op ad Bakken. Og saa var vi der. Martha og Kristian var lige staaet op af deres Middagssøvn. Det var saa mærkeligt, at se dem efter saa mange aars forløb. Jeg synes de saa saa gamle ud. Men det synes de vel ogsaa, at jeg gjorde. Men jeg føler mig ikke gammel. Kun naar min mave driller mig, saa er det ikke saa godt. Martha havde bagt til vi skulde komme. Saa vi fik Kaffe og Hjemmebag. Og saa snakkede vi jo en hel Masse.
Kaj og Dora og Svend skulde jo videre.
De snakkede om de vilde en Tur til Sæby og Skagen, og saa vilde de ringe til mig engang imellem for at høre om jeg var træt af at være der.

Martha og Kristian har en dejlig Have med Kartofler Gulerødder Ærter Jordbær. Og en hel del Frugttræer og Buske.
Men de døjer med at faa den passet. Kristian graver Kartofler op til Middagen hver Dag og det smager godt med friske Kartofler. Kristian staar først op om morgenen og giver Martha Kaffe paa sengen. Saa naar jeg kom ned var Kaffen lavet. Saa sad jeg hos Martha og drak kaffe mens hun fortalte mig en hel Masse, som jeg ikke vil skrive om. Vi fik dejlig Mad. Friske Grøntsager og Kylling som smagte bedre end dem vi faar herovre.

Kristian gik altid og snakkede om hans bette Mur.

De er meget glade for hinanden og det er godt de ikke skal gaa og bide af hinanden.

Martha kogte store Portioner Rødgrød. Vi fik meget Rødgrød. Det smagte dejligt. En Dag skulde Kristian gaa i Kælderen med Grøden. Og saa tog han en Skaal i hver Haand med det Resultat, at han tabte det meste af det paa Trappen.
Saa maatte Martha vaske Trappe. Du skulde da heller ikke lade ham gaa med to Skaale. Saa kunde han jo ikke støtte sig til Gelænderet. Martha havde jo ikke set, at han tog dem begge to paa en gang.

En Dag skulde jeg paa Posthuset med Breve. Det er en gammel Jernbanestation de bruger til Posthus. Der gaar jo ikke Tog mere. Banen er nedlagt. Aalborg Hadsund Banen blev bygget da jeg var 11-12 Aar og nu er jeg 82 . Saa den har da kørt i en del Aar. Det var et meget yndet Billigtog om Søndagen for Aalborgenserne. Til Lundby Krat og til Hadsund. Der blev lavet en Sang, der begyndte saadan:
Jeg har været i Hadsund forleden Søndag med det billige Tog som du ved.
Her ved Gug Gistrup Klarup og Storevorde var der masser af Folk som gik og kom.
Men ved Sejlflod var vor Madkurv blevet borte og jeg fik en anden een, men den var tom.
Men jeg glæder mig derfor til næste Søndag for det var jo en billig Plads.

På hjemvejen gik jeg ind og besøgte nogen jeg kendte fra gamle Dage.
De boede paa Vejen op til Martha. Saa blev vi inviteret paa Eftermiddagskaffe baade Martha og Kristian. Saa det var meget hyggeligt at snakke med de mennesker, vi havde saa mange fælles bekendte fra før i Tiden.

Søndag den 18 Juli var vi til Sølvbryllup hos Niels og Mary. De bad mig meget om at blive til Festen, men jeg kunde jo ikke give dem besked før Kaj havde ringet. Han ringede om Fredagen og saa fik vi aftalt, at de skulde hente mig om Mandagen. Niels og Mary blev meget glade, da jeg kunde komme med.
Det var saa rørende, at høre Niels sige: a er saa glad ved at se den Moster.
Jeg tror næsten, han var den, der var mest glad for at se mig.

Det var en god fest med god Mad og mange flinke Mennesker.
Og saa kom jeg jo også til at hilse paa Moster Annas Erna - Ida og Jens og hans Kone.
De havde det godt alle sammen.

Mary hun elsker Blomster. Hun havde vinduerne fulde. Saa Niels synes somme tider, det var for meget af det gode. Saa sagde han : Tykkes du et, vi skal sætte en Hylde mere op midt i Vinduet. Saa ku der være nogle flere? Saa blev hun saa gal paa Niels. Jeg tror nu ikke det var saa slemt med hendes Galskab. Hun skulde bare bruge Mund. Og saa raabt hun saa højt.

De er desværre ikke rigtig raske nogen af dem. Og nu har de købt Hus. Man maa haabe at de kan klare det.
Martha og Kristian klarede den fint til Sølvbrylluppet. De blev lige til Kl. 5.
Martha mente ellers, at de maatte hjem, naar de havde spist Middag. Men det gik fint. De var med i Haven og blive fotograferet. Det blev taget mange Billeder, men det er jo ikke sikkert, man ser nogen af dem.
Niels har lovet at sende Billeder til mig, naar han faar nogle.

Mandag den 19 Juli kom Kaj og Dora og hentede mig. Og saa kørte vi om ad Nørre Kongerslev og Kæret og Herregaarden Gudumlund. Men der er jo alt forandret. Det meste af Gaarden er udstykket. Saa der ligger mange Husmandshjem. Og selve Gudumlund det var næsten det samme. Der ligger nogle faa Huse omkring den store Gaard. Som Børn kom vi tit til Gudumlund. Der boede nogen dernede som Mor kendte. Og vi syntes, det var en hel Fest, naar vi skulde derned. Og om aftenen naar vi skulde Hjem, saa fulgte Konen os igennem Parken, og det syntes vi var meget spændende. Men vi skulde gaa meget stille, for det var jo forbudt at gaa der. Men spændende var det. Der var meget smukt i Gudumlund.

Næste Sted var Loisendal. Der kørte vi ind i Gaarden omkring det store Lindetræ, som har staaet der fra jeg var Barn, saa det maa jo være meget gammelt. Paa den Gaard har min Far arbejdet saa længe han kunde. Saa der kom vi meget. Det var jo et Sted vi var fortrolige med. Og det hele lignede sig selv. Den eneste forandring var at Stuehuset var kalket rødt. Og der er kommen nye Ejere. Før hørte Gaarden til Lindenborg.

Saa kørte vi videre til Gudum og det saa ud som sædvanligt. Jeg kunde godt have lyst til at gaa en Tur og se det hele, men det var der ikke Tid til. Vi skulde jo også en Tur til Aalborg og besøge Petrea.

Saa kørte vi videre til Vaarst, hvor vi engang har boet og vi saa det Hus, som vi boede i der. Det var Louis selv med til at bygge. Og han lavede noget ekstra ved det, nogen flotte Piller ved vejen. Han vilde jo, det skulde være finere end de andre. Der var en meget pæn Have foran. Der holdt vi lidt stille uden for. Men vi skulde jo videre.

Jeg saa ogsaa den pæne Lykkegaard, hvor Anne og mig tjente. Den saa ud ligesom dengang med sin dejlige Have. Ja saa skulde vi op ad den lange Fjellerad Bakke. Den kan være noget træls. Vi saa ogsaa det gamle Hus hvor Kate er født. Det var blevet saa pænt. Saa kørte vi videre ad Aalborg Hadsund Landevej direkte til Aalborg. Til Gunderup. Det var der, vi blev gift i den Kirke.

Og saa kom vi til Lundby. Det er en By med mange store Gaarde.
Der har jeg ogsaa minder fra. I gamle dage havde de en slags Posthus paa en af Gaardene og der gik Posten ud fra. Men det var en kørende Post. Og han kom til Gudum Skole. Men om Lørdagen kom der ingen Post og saa var det af og til at Provsten bad Mor om ikke en af Børnene matte gaa til Lundby og hente Posten. Og vi travede den lange Vej. Vi kom igennem to Byer før vi kom til Lundby.
Folkene der paa gaarden var altid saa flinke mod os. Og vi fik vel ogsaa noget af Provsten. Det var en meget skøn Natur, der omkring Lundby. Ja, jeg kan se den Vej for mig endnu. Det var saa skønt det sidste Stykke. Saa naaede vi til Lundby Bakker. Det er et stort Omraade med Lyngbakker og nogen af dem er temmelig høje. Det er meget smukt især naar Lyngen blomstrer. Og paa den anden Side af Vejen ligger Lundby Krat. Det var et meget yndet Udflugtssted for Aalborgenserne om Søndagen. Og dengang jeg tjente i Vaarst og gik i Skole, der tog Skolen altid paa udflugt til Lundby Krat. Det var meget hyggeligt. Saa kom Gaardmændene med deres Vogne og saa blev vi Børn læsset paa. Og den Gaardmand vi kørte med sørgede for mad.
Hans Kone var også med. Saa købte de Vand paa Maskine og saa lavede de Kaffe og vi havde det dejligt. Der var Gynger og forskellige Ting, vi morede os med. Men det bedste var om Aftenen, naar vi kørte hjem, saa sang vi mange dejlige Sange. Det var meget festligt. Det var nogle flinke Mennesker i Vaarst. Jeg har altid været glad for den By. Mer end Gudum.
De var mere demokratiske eller også var de ikke så gammeldags. Jeg har et minde fra Søndagskolen. Det var bleven bestemt, at vi skulde paa Skovtur til Lundby Krat. Saa regnede det hele Formiddagen og vi var meget ulykkelige. Men om Eftermiddagen blev det det dejligste Vejr. Alting var saa frisk og grønt. Saa det blev en dejlig Tur. Vi kørte i Arbejdsvogne med Halmknipper, som vi sad paa. Det var meget spændende og vi havde en dejlig Dag. Lige ved Lundby Krat, der hvor Vejen slaar et stort Sving. Der ligger en Gaard, som blev kaldt Snorom paa Grund af det skarpe sving. Min Mor har tjent paa den Gaard og jeg har været med hende paa Besøg der.
Og vi besøgte ogsaa nogen gamle bekendte, som boede oppe på Heden. Det var en lang Vej at gaa, men vi syntes, det var dejligt. Ja, nu har jeg vist skrevet nok om Lundby Krat og vi maa se at komme videre.

Vi skulde besøge Moster Petrea i Aalborg. Nu gjaldt det om at finde den rigtige Vej. Der er jo lavet saa meget om paa Vejnettet, saa det er ikke nemt. Der var et Skilt, hvor der stod Aalborg Øst. Og det var den rigtige vej. Saa kom vi til Østre Allè. Og der støder Lollandsgade til, saa det gik nemt nok. Petrea sov til Middag, da vi kom. Men vi fik da hende vækket. Og vi fik Kaffe og saa snakkede vi et Par Timer. Men vi skulde jo videre til Aars og Jenle, saa der var jo en lang Køretur igen.

Der var jo en del forandret i Aars. Det gamle mejeri var borte, ja det var helt mærkeligt. Men Huset vi boede i laa der endnu. Vi var inde og hilse paa Lilly Thorsen. Hun har en lille Forretning. Kaj købte forskellige Ting der. Saa gik Turen videre til Jenle, hvor vi kom hen under aften. Paa Vejen til Jenle, var der en Flyveplads, hvor de smed Folk ud med Faldskærm. Det var vist Privat. Men det var meget svært at se dem svæve i luften.

Ja, sikken Forandring, der var sket i Jenle, siden vi sidst var der. Men det er også 25 år siden, jeg var der sidst. Saa det er ikke mærkeligt, at der er sket Forandring. Nu ligger der fem huse, hvor der før kun laa et. Det var morsomt at hilse paa Signe Nygaards Børn. Saa godt de havde det og saa pænt de boede alle sammen. Aage havde jo Cementstøberi. Det var en hel Fabrik. Men det har jo kostet meget slid at komme saa langt. Jeg boede hos Aage den første Nat.
Jeg sov meget godt. Med tidlig om Morgenen begyndte de store Biler at køre forbi. De lavede meget spektakel. Den næste Nat sov jeg hos Teresia. Hun havde redt en dejlig Seng til mig. Hun var meget glad for at se mig. Hun har en flink Mand. Vi spiste allesammen til Aften hos dem. Vi fik dejlig Mad. Fine Koteletter. De var saa fint stegt, som jeg aldrig har faaet dem. Og bagefter fik vi is. Og saa kom vi ind i deres store Stue og drak Kaffe. Det var en dejlig Aften.
Vi besøgte ogsaa Holger og Petrea. De havde ogsaa faaet et dejligt Hjem. Det var et helt Landbrug de havde Høns og Duer og Grise, der lugtede meget landligt. De havde også en stor Have med kartofler og grøntsager. De laa dejligt i Læ ved Plantagen. Aage havde en meget smuk Have, men det er jo en kamp med Blæsten. Den river og slider i Planterne, saa det er svært at slaa Rod. Men de har endda faaet en dejlig Hæk. Hos Teresia havde de saaet græs, men Stormen havde taget hvert Frø. Der var ikke en smule tilbage. Jeg kunde godt have undt Signe, at hun skulde have oplevet og se hvor godt hendes Børn havde faaet det. Hun var en prægtig kvinde. En klog Kone. Naar man tænker paa, hvad hun havde udrettet. Mens Manden levede havde de kun en Ko. Da hun solgte til Hedeselskabet havde hun fire Køer. Men sikken et Arbejde. Og saa gaa rundt til Bønderne og bede dem om at lave noget Arbejde. Men de var meget flinke til at hjælpe hende. Det var flinke Mennesker paa den Egn. Vi havde fået lov af Aage at sætte Campingvognen paa et stykke Jord, saa vi laa i Læ ved Plantagen. Vi laa godt der og Vejret var meget godt, i de Dage vi laa der. Men blæse det kunde det ikke lade være med og Luften var kold. Dora klagede over, at hun ikke havde faaet brug for sin Soldragt. Det var rigtigt paa Landet der. En Dag gik jeg en lille Tur langs med Landevejen over i Plantagen paa den anden side Vejen. Jeg satte mig paa en Brændestabel. Solen skinnede saa dejligt og der var Læ. Den Kone som bor i det gamle Jenle sagde til Teresias mand. Hun kunde nok lide at vide, hvem det var der saadan gik rundt derude. Han fortalte hende, at jeg engang for mange aar siden havde boet der. Saa fik hun sin Nysgerrighed tilfredsstillet.
Nysgerrig det er vi jo allesammen.

Torsdag den tyvende var der Opbrud fra Jenle. Saa vi var rundt at sige Farvel til dem alle sammen. Jeg var meget glad for, at jeg kom ud at se Jenle og den smukke omegn. Og hilse paa Signes Børn. Ja det er mærkeligt at tænke sig, at jeg skulde komme tilbage efter saa mange Aars Forløb. Men det bliver nok også sidste gang jeg ser Jylland. Kaj og Dora havde travlt med at gøre klar til Afrejsen. Henad Middagstid var vi paa Vej igen, og nu skulde vi syd paa.
Ja, jeg er ikke klar over hvad Vej vi kørte men det var vist Hobro Landevej til at begynde med. Vi kom igennem flere Byer. Jeg kan ikke huske dem i Rækkefølge. Randers Vejle Horsens og Kolding. Der er meget smukt omkring disse Byer særlig Vejle. Der er meget bakket omkring Vejle. Og det var meget vanskeligt at komme igennem paa Grund af Vejarbejde og megen Trafik. Vi holdt ved en Rasteplads og spiste frokost. Og drak Kaffe. Det var en stor Plads med kafeteria og toiletter. Den laa paa en stor Plads skærmet af høje Bakker. Og paa den anden side af vejen var der Skov. Og nu nærmede vi os Maalet. Vi skulde til Vamdrup og besøge Kurts svigerforældre. Vi skulde ligge der til Lørdag. Saa skulde Kurt og Ellen komme og saa skulde de have Campingvognen og Kajs Bil. Og vi skulle hjem i Kurts Bil.
Vi ankom til Vamdrup ved 5 Tiden om Eftermiddagen. Ellens Hjem ligger nogen Kilometer udenfor Vamdrup. Det hedder Østerby. Men det er ikke nogen By. Der ligger flere smaa Gaarde over et temmeligt stort Areal. Det er Udstykning fra en stor Gaard. Det er meget bakket Terræn. Der var meget koldt den Dag vi kom der. Ellens Mor inviterede os til Kaffe. Med der var saa koldt i deres Køkken, saa jeg blev daarlig. Men saa tændte hun den Elektriske Ovn. Saa hjalp det.
Vi fik anvist en Plads bag ved Gaarden. Der var en stor Hyldehæk. Og dens Marker laa lige foran. Saa om Morgenen naar Køerne blev drevet, saa stod de gerne stille foran Campingvognen og brølede og snøftede. Det var deres maade at sige God Morgen paa. Det var meget sjovt, at se dem trave afsted i en lang Række og Ellens Far bagefter. En dag blev vi inviteret til Middag paa Gaarden. Vi fik dejlig Flæskesteg og hjemmelavet Is. Med sød Sovs til. Det smagte godt. Om Morgenen gik jeg gerne en Tur ud ad Landevejen for at se paa de andre Gaarde. De havde pæne Haver allesammen. Men Vejen var saa smal, saa man skulle passe paa Bilerne. Der var en Vejgrøft, men ingen Fortov. Fredag kørte vi en Tur for at besøge Fru Skjoldager, men hun var rejst paa Ferie. Om Aftenen havde Dora og Kaj inviteret Gaardmanden og Konen til at spise til Aften i Teltet. Koldt Bord. Det blev et mægtigt Tordenvejr og Regnvejr . Det var temmelig uhyggeligt. Naar man sidder saa mange i et Telt og Lynet blinker og Tordenen ruller. Og saa midt i det hele saa kom Kurt og Ellen. Saa der blev fuldt Hus. Vi blev ogsaa fotograferet, men der blev vist ikke meget ud af disse Billeder. Og saa var det sidste Aften, vi skulde sove der. Om Lørdagen skulde vi køre Hjem. Ellens Far og Mor kom og sagde Farvel. De skulle en Tur til Fredericia at besøge deres Søn. Kurt skulde passe Køerne. Vi kørte derfra ved totiden om Lørdagen.

Vi skulde nå en Færge. Jeg tror nok at Kaj kørte stærkt. Saa det var ikke en Fornøjelses Tur. Men vi naaede den da i god Tid. Der er meget smukt ved Lillebælt Broen. Jeg synes, den er saa mægtig stor og flot.

Ombord paa Færgen var der koldt og blæsende. Saa man kunde ikke være oppe paa Dækket og nyde Udsigten. Det havde jeg ellers glædet mig til. Vi sad mest nede i Bilen. Og fik en Taar Kaffe. Jeg gik lidt rundt paa Vogndækket. Og hen til Portene. Jeg kunde lige staa og kikke over. Med det blæste for meget. Da jeg skulde tilbage kunde jeg ikke finde Bilen. Men saa havde Dora heldigvis set mig ellers havde jeg vel rendt rundt dernede endnu. Og det var jo ikke saa sjovt. Det var den store Færge Prins Knud vi sejlede med. Det ser meget mærkeligt ud, naar den ligger i Færgelejet. Det er ligesom det er et stort Hotel. Det ser meget flot ud. Og saa satte vi da omsider Foden paa Sjællands Jord. Saa i Løbet af et Par Timer er vi hjemme.

Dora bad Kaj om ikke at køre saa stærkt, for vi naaede jo nok hjem. Nu skulde vi jo ikke naa noget bestemt. Det var en lang Tur. Jeg var efterhaanden bleven træt. Saa jeg var meget glad, da vi var i Søborg. Saa skulde Bilen tømmes og vi skulde have noget at spise. Og bagefter kørte Kaj mig hjem. De troede, at jeg vilde sove hos dem. Men jeg sagde, at jeg vilde gerne hjem og sove. Man hviler bedst i sin egen Seng. Ja saa var Rejsen endt. Og jeg var meget glad fordi jeg kom paa den Tur. Jeg oplevede jo en Del, men vi havde for lidt Tid. 3 uger var mere passende. Jeg kunde jo godt have tænkt mig at gaa en Tur rundt i Gudum og se de gamle Steder og komme paa Kirkegaarden og se mine Forældres Grave. Og i Vaarst hvor jeg har levet saa meget af min Tid. Det er saadan nogle hyggelige Mennesker, der bor der. Men det blev jo nærmest til en Gennemkørsel. Og der lever vel ikke ret mange af dem jeg kendte fra Dengang. Man bliver jo mange gange skuffet, naar man Rejser til sin Hjemegn og vil opleve det igen. Saa er de borte, dem man kendte dengang. Det er jo Livets Gang. Men hvor var jeg træt Dagen derpaa. Jeg kunde næsten ikke tage mig sammen til noget.

Rejsen endt.

Marie Olsen.

Jeg er født i en lille By som hedder Gudum. Den ligger en Milsvej sydøst for Aalborg. Der er baade Kirke og Skole i Byen. Jeg synes, det var saa hyggeligt naar Kirkeklokken ringede. Nu kan folk jo ikke lide den Lyd.

Min Fader var Husmand Niels Villadsen. I daglig Tale kaldet Niels Enevold.

Og min Moder Maren Kristine født Nielsen.

Vi var syv Søskende og jeg var den fjerde i Rækken.
Min ældste Søster hed Marie Kristine. Hun laa syg i fem Aar. Det var en streng tid for min Mor. Et lille og fattigt hjem.
Men Søster var altid taalmodig ogsaa selv om hun led meget. Hun døde da hun var 22 Aar.

Den næste hed Bollette Kristine. Og saa kom min Eneste Bror og han hed Emanuel. Og saa kom jeg Ane Marie Nielsine. Og Anne Katrine Margrethe. Og Petrea Marie. Og til sidst Martha Johanne.

Mine Forældre havde en Forkærlighed for Navnet Marie, da der var saa mange af os, der havde det Navn.

Det er Gudum Lillevorde Sogn, jeg er født i. Det er et lille Sogn med kun tre Byer. Gudum, Lillevorde og Gudumholm. Men til gengæld havde vi tre store Herregaarde i Sognet, blandt hvilke Gudumlund er den største. Det var ligesom en lille By med smaa Huse og Gaarde udenom.
Forpagteren hed Brønnum. Min Far havde Arbejdet paa Gaarden engang. Og saa havde vi den Skik, at til Jul fik de en Skæppe Rug. Og det blev sendt til Bageren saa paa den Maade fik vi gratis Brød et stykke Tid. Jeg synes, det var en Festdag, naar Far skulle hente Rugen. Nu er Gudumlund udstykket, men disse Ejendomme ligger jo mere udenfor paa Marken og Kæret. Det var også der, at Martha og El havde Ejendom. Det hørte jo altsammen under Lindenborg. Der var meget smukt ved Gudumlund. En dejlig Park og Bøgeskov. Der var ogsaa en Skole og et Mejeri, der hed Tivoli. Jeg kan se det hele for mig, som det var dengang. Men der var jo ogsaa meget forandret. Men det er jo Livets Gang. Min Far arbejdede altid paa Gaarden Louisendal. Jeg kan huske, naar han om Vintermorgener skulde af Sted. Han havde altid en Stok i Haanden. Og om Vinteren var der jo ogsaa mørkt naar han kom hjem. Han fulgtes sammen med en der hed Peter Dam. Om Vinteren fik han Kosten og 50 Øre om Dagen. Man skulde tro det var Løgn. Om Sommeren 1 Krone om Dagen. Min Far havde tit Akkordarbejde. Saa tjente han lidt mere, men det var jo ogsaa haardt Arbejde med Grøftegraven og Kulegravning, hvis I ved hvad det er? Det blev endevendt. Det der var nederst kom øverst. Hans Spade var altid saa blank. Det kan jeg huske.

Forvalteren paa Louisendal hed Hans Smidt. Han havde Ord for at være hidsig. Og naar han blev gal paa Folkene. Saa jagede han dem og klappede i Hænderne og raabte paa Porten paa Porten. Min Far og ham kom godt ud af det sammen. Far passede sit Arbejde og han var en rolig Natur. Han sagde ikke ret meget.

Naar han ikke kunde komme paa Arbejde om Vinteren, saa flettede han Siver som brugtes til Maatter og Skamler og Sivsko og når man tækkede Huse. Han lavede halmsko med Træbunde. Han var meget flittig. Og trods det, at han kun havde et Øje lavede han mange ting med sine Hænder. Han lavede ogsaa Klokken i stand. Saa blev den smurt med Petrolium, saa kunde den gaa igen. Han lavede ogsaa en flot Stærekasse. Det var et helt Hus med Vinduer. Det var til min Søster som laa i Sengen. Hun var saa glad ved at se og høre Stærene. Den hængte i et Træ udenfor hendes Vindue. Det Træ kaldte vi altid for Fars Træ, fordi han var kommen hjem med det fra Louisendal. Han havde gravet det op fra en Grøft. Som Barn troede jeg, at det var et særligt Træ. Det raslede med Bladene. Jeg var altid saa stolt af det Træ. Det var det eneste, vi havde i Haven. Vi havde en stor Tjørnehæk til Læ. Og i Jorden blev der jo hvert Aar sat Kartofler.

Ja jeg forstaar slet ikke hvordan, vi kunde være der allesammen, i de smaa Stuer.
Og en syg Søster i Sengen. Vi var jo ikke vant til andet. Om Dagen var vi i Skole. Jeg syntes det var saa hyggeligt naar Far sad og flettede. Og vi havde en god Varme og det sneede og blæste udenfor. Jeg kan jo ikke fortælle jer rigtig, hvordan jeg følte det. Det er ikke nemt at forklare. Og naar vi blev ti Aar, kom vi i den store Skole. Og saa skulde vi ud at tjene. Om Sommeren gik vi kun i Skole en halv Dag om Ugen. Men om Vinteren 4 Dage. Min Søster blev tilsidst saa syg, at hun maate ligge i Sengen hele Tiden. Saa kunde Mor jo ikke mere gaa ud at arbejde. Men der var jo ogsaa nok at lave derhjemme. Men efterhaanden kom vi ud at tjene. Vi kunde sagtens faa Plads. Der var nok der vilde have (Høg eller Høj) Marens Piger.

Min Mor og Far var to Modsætninger. Han var stille og rolig. Mor hun var mere rask paa det. Der kunne godt vanke en Lussing i farten. Men det tog vi ikke saa nøje. Jeg har tit tænkt paa hvordan min Mor kunde bevare sit gode Humør. For hun havde meget at slaas med. Først min Søster som var syg fra hun var elve Aar til hun var 22. De første Aar af hendes Sygdom kunde hun klare Hjemmet.
Saa gik Mor paa Louisendal, at luge Roer og tage kartofler op. Saa vi havde Kartofler til Vinteren. Og Tørv fik vi også billigt fra Gaarden og Far kunde altid laane Heste til at køre dem hjem.

Marie var saa flink til at sy. Hun syede Tøj til os alle, og strikkede Strømper. Mor fik sparet saa mange Penge sammen, at hun kunne købe en Symaskine til hende. Den kostede 30 Kr. Det var en Formue for os.

Min Mor.

Ja, hvordan skal jeg karakterisere hende. Hun havde til været syg som Barn og ikke gaaet ret meget i Skole. Men trods det havde hun, da hun blev voksen, lært sig selv at læse. Og jeg syntes det var saa dejligt, naar Mor læste op for os. Det var hun god til. Det var ogsaa Mor, der sørgede for Plads til os. Og vi fik paalæg om at være flittige og ærlige. Mor havde ikke noget imod, at vi skulde Arbejde. Men blev vi misbrugt, saa var hun ikke den, der gik afvejen for at sige Bonden og hans Kone besked. Hun kunde være skrap. Men Mor var noget af et handelstalent. Naar der var Auktion i Lillevorde. Saa gik hun paa Auktion og købte to Faar med Lam. Og naar de fik Lam, saa solgte hun Lammene, naar de blev store. Saa paa den Maade fik hun jo ekstra Indtægter. Om Efteraaret solgte hun Faarene. Saa var de i god stand. De stod langs Vejen hele Sommeren. Dengang var der jo en dejlig bred Grøft ved Vejen. Vi havde også en Ged og den gav Mælk. Og saa fik den jo Lam. Hvor var de søde. De var altid fulde af Kunster. De hoppede og sprang. De var meget sjove at se paa. Og vi havde to Grise og Høns.
Jo det var en stor Besætning til det lille Hus.
Mine Forældre tjente begge to i Gudum Præstegaard, da de blev gift. Og Præsten hjalp dem til at faa bygget det lille Hus. Det var jo ikke stort. 2 smaa Stuer. En Forgang, Køkken og Bryggers. Og saa var der bygget noget til paa skraa Tag, hvor de kunde have Tørv, Grise, Faar, Ged og Høns.
Jeg tænker mig, at de har været meget glade for at komme til at bo i eget Hus. Og vi Børn har jo altid haft et Hjem. Et fattigt, men godt Hjem. Det føles jo mere som et Hjem end hvis man bor i en Lejlighed. Dem var der jo ingen af i Gudum. Det var kun Gaarde og smaa Huse. Det var en rigtig Præst, at han saadan hjalp dem til deres eget Hus. Mor kaldte ham altid for gammel Præst. Min Far lavede jo selv alt Arbejde. Jeg tror, det var klinede Vægge. Og der var Straatag paa Huset.
Min Far lavede ogsaa et lille Hus til Kartofler og Grøntsager. Far gravede ned i Jorden og saa lavede han Tag over. Det var saa højt, at vi kunde staa oprejst derinde. Og der var en Dør, saa vi kunde lukke. Der kunde Kartoflerne ikke fryse. Det var et dejligt Hus. Vi gemte os sommetider dernede, når vi legede.

I Gudum Præstegaard var der en Forening af Unge Piger, som samledes der. Saa sad de og lavede Tøj til fattige Børn til Julen. Vi fik hver fire Ting, som vi kunde bruge og det var vi meget glade for. Det var til Jul, det blev delt ud. Jeg var ogsaa med sammen med nogle andre Piger til at gaa rundt med Pakkerne. Der boede ogsaa en del gamle Folk. Og de fik en Pakke med forskelligt Kaffe og Sukker og meget andet. Jeg synes, det var sjovt, at komme til disse gamle Mennesker. De var saa glade, naar vi kom. Der var især en gammel Gartner, naar vi kom der, fik vi et Stykke Brunt Sukker. Og tilsidst skulde jeg saa hjem med vores Pakke og der blev Glæde. Og vi fik travlt med at passe Strømper og Cemiser og hvad der nu var i Pakken. Og jeg kan ogsaa huske, at jeg var med Mor hos gammel Præst.

Han var død, men hans Enke hun boede i Gudumlund sammen med to ugifte Døtre. Der fik vi ogsaa mange gode Ting, skønt de havde vist ikke saa meget. Jeg kan huske, at de havde Kusk og to Heste og en lukket Vogn, som de kørte i, naar de skulde til Kirke. Vi fik mange Sager særligt fra Per Vinther. Og tænk vi fik ogsaa Smaakager og Pebernødder.

Mor, hun havde en Kurv, der hængte under Loftet. Der gemte hun tingene i. Ellers havde vi vel spist dem for hurtigt. Saa kom jeg jo ud at tjene, saa kunde jeg jo ikke mere følge med derhjemme. Min syge Søster døde, da jeg var femten Aar. Og saa blev min Far syg og gik og skrantede tre Aar. Jeg var atten Aar, da Far døde. Jeg tjente i Gudum dengang, saa jeg gik hjem og hjalp Mor. Petrea og Martha var ukonfirmerede, da Far døde. Saa det var ikke let for Mor. Men saa kom de ogsaa ud at tjene. Og Aarene gik. Stine var jo en Tur i Amerika. Og saa blev Anna gift og kom til at bo paa Kæret og Petrea til Aalborg. Martha og Emanuel og jeg blev gift den samme Sommer 1918. Men det er en anden Historie.

Den 23 Juni 1918 blev vi gift i Gunderup Kirke i Gunderup Nøvling Sogn.
Vi var alene. Der var bare to Forlovere. Louis havde lejet et værelse hos en gammel Pige, saa vi havde adgang til Køkken. Det vil sige, hun var tit syg og laa i Sengen, saa det var mig, der passede det hele. Hun levede af at have Børn i Pleje. Saa naar hun var Syg, havde jeg nok at lave. Men vi kom godt ud af det sammen. Hun havde to Plejedrenge Anker og Ricard. Da vi havde boet der et Stykke Tid, flyttede vi hen til noget, hvor vi fik en hel Lejlighed. Vi kom til at bo hos en ældre Mand, som havde et stort gammelt Hus. Vi havde to Stuer og Køkken og Bryggers. Og saa havde vi den meget omtalt Ged og vi havde mange Kaniner.
De var Louis store Hobby dengang. Den Mand, som vi boede hos hed Rasmus. Og han spiste hos os, og jeg vadskede for ham. Saa boede vi jo billigt. Det var dengang jeres Far kørte med Øl. Bryggeriet laa lige over for os. Det var jo et Landbryggeri. Louis kørte ud til Bønderne med Øl. De fleste var jo holdt op med at brygge selv. Og det gik meget godt. Og her i Fjellerad i dette gamle Hus blev Kate født. Men saa kom der jo en Dag, hvor jeres Far fik arbejde ved sit Haandværk. Saa tog han jo det. Men det var om Efteraaret, han begyndte og det var næsten Regnvejr hver dag. Saa det var sløjt med Fortjenesten. De kunde jo ikke Arbejde, naar det regnede. Og cyklen var ikke meget værd. Vi lappede baade Morgen og Aften. Jeg tror, der var flere Lag Dæk. Og saa havde vi Carbid Lampe. Det var lige efter første Verdenskrig. Men Folkene i Fjellerad var meget flinke til at hjælpe os. Til vort Bryllup samlede de Penge ind til os. Det var pænt gjort. Der var en snedker, der lavede en Seng og en Komode til os. Vi havde det meget hyggeligt i det gamle Hus. Der var en stor Have, men den passede han selv.

Der var også en Gaard og der havde jeres Far Kaniner. Han lavede Bure til. Der var en god Underholdning for ham. Jeg maatte jo plukke Mælkebøtter. Det gik der megen Tid med. Vi fik ogsaa tit Kaninsteg, det smagte dejligt. Nu kunde jeg ikke tænke mig at spise det. Den gamle Mand hed Rasmus og han slagtede Kaninerne for os. Og vi havde også en Ged. Det var den, der sad paa Bukken ved siden af Louis. Og saa lige paa en gang sprang den ud over hestene og saa løb den ud paa Marken. Louis kunde jo ikke gaa fra Hestene, saa han maatte lade den løbe. Men om aftenen kom Kusken fra Lindenborg med den. Han havde fanget den. Det var pænt gjort af ham. Ja vi morede os tit over, at Louis tænkte, at Geden nok blev siddende paa Bukken. Men den havde jo Lyst til, at komme ud at løbe.

Saa gik Turen fra Fjellerad til Vaarst, der hvor kaj blev født.
Der var en Bygmester i Vaarst som hed N.P. Larsen og han havde startet en Byggeforening.
Saa vi var seks som skulde have bygget et Hus hver. Vi kom også med. Jeg ved ikke hvordan det gik til. For vi havde jo ingen Penge, at starte med. Men vi flyttede ind i det nye. Der var kun et Loftværelse færdigt. Der boede vi, til det hele var færdigt. Vi boede der vist kun et par Aar, saa blev der arbejdsløshed. Jeres Far havde været med til at bygge Statshuse for den Mester, som havde bygget vores Hus. Men nu var de færdige med det. Saa var der ikke mere. Vi fik ellers lavet en dejlig Have foran Huset. Og bagved havde vi et stort stykke Jord med Kartofler. Louis lavede jo lidt ekstra ved Huset og Pillerne nede ved Vejen. Det var der jo heller ikke ved de andre huse. Men Vaarst, det var jo kun en lille Stationsby, saa der var jo ikke meget arbejde der for en Murer. Man skulde ud omkring. Saa det var jo nærmest ham Bygmester Larsen, der havde noget. Det var i de Aar, da de udstykkede Herregaardene, som de nu samler igen. Larsen tilbød Jeres Far Arbejde med at bygge Landejendomme. Men det var jo til en bestemt Pris, saa der skulle Arbejdes haardt for at faa det til at gaa rundt. Han skulde jo ogsaa have en Arbejdsmand. Og de snød ham. Dem han troede var hans Venner. Og jeg skulde have Folk paa Kost. Det var en haard Omgang. Det var lige fra fem Morgen til sen Aften. Og saa fik vi ikke noget ud af det uden Gæld og Slid og Slæb. Der blev Svend født. Og der var langt til Jordemoderen og der var ingen Telefon paa Gaarden, saa Louis maatte Cykle den lange Vej til Hornum og saa gik Cyklen i Stykker. Med det var da godt at Madammen havde Bil. Der skulle komme en Kone og være hos mig. Men da hun kom, var Svend født, saa hun fik travlt. Det var den 29 September, at Svend blev født. Og saa var der ikke saa meget Arbejde igen. Men vi boede da der til efter Jul. Men da var vi flyttet over i Stuehuset. Der var et Par Kamre. Der boede de unge Folk, som havde købt Hovedparcellen. Men vi havde kun et Komfur til at varme og det røg. Men vi havde da Jul og Juletræ og Kaj og Kate dansede om det hver Dag lige til der ikke var flere naale igen.

Ja det var en streng Tid. Og saa blev jeg syg. Jeg havde høj Feber. Det eneste jeg kunde faa ned var sød Mælk. Jeg satte Fadet for Munden og Drak. Svend skulde have Bryst og han skulde have rent Tøj. Og Kaj og Kate skulde ogsaa hjælpes lidt. De var ikke saa gamle. Og jeres Far har jo aldrig været særlig huslig. Konen ved siden af kom ind med Smørrebrød til mig. Men jeg kunde ikke spise det. Men det kunde Børnene. Og der var ogsaa en, der kom og vaskede Bleer. Og Tiden gik og jeg fik Efterhånden mine Kræfter igen. Ja jeg forstaar slet ikke hvordan det gik til, at jeg kom over det. Vi havde ingen Læge. Vi har vist været meget dumme dengang.

Og saa flyttede vi til Jenle og jeg glemmer aldrig den Modtagelse Signe Nygaard den fattige Kone hun gav os. Hun havde bagt Æbelskiver og vi fik dejlig varm Kaffe. Der havde vi Køkken og Soveværelse. Med det Komfur røg ikke. Og saa fik jeres Far arbejde hos en Mester i Hornum. De skulde bygge en ny Skole i Gundersted. Vi boede vel i Jenle et Aar eller to og saa flyttede vi til Aars. Der fik vi en Lejlighed hos en Ølhandler Lars Madsen. 25 Kr. om måneden. Den var ikke særlig god, men vi var jo ikke forvænt og vi lavede den saa pænt i Stand. I Aars gik det bedre med Arbejdet og nu var jeres Far jo ogsaa kommen i Fagforeningen igen. Det kunde han jo ikke være, da han var Mester. I Aars var der mange flinke Mennesker. Dengang Louis blev født kom der et Par Damer med Tøj til ham og en stor Lagkage. Det var den Mesters Kone som Louis arbejdede for, der kom sammen med en anden Dame. Og til Jul fik vi ogsaa meget godt. Vi boede 3 Aar hos Lars Madsen. Saa Flyttede vi derfra op paa Møllebakken. Det var en bedre Lejlighed mere ny og dejlig Have som jeres Far gjorde meget ud af. Vi havde et Par gode Aar der. Men Huset skulde sælges og saa kunde vi ikke bo der mere. Saa flyttede vi igen og denne Gang til Frk. Hansen paa Anlægsvej. Det var en stor Lejlighed, men vi havde ikke saa mange Møbler, saa vi brugte ikke det hele.

Nu kan jeg ikke mere denne Gang. Jeg skriver forkert hele Tiden.

Farmor Mormor Oldemor

Marie Olsen.

Derfra flyttede vi til Bager Trane. Det var ogsaa flinke Mennesker. Men Lejligheden var ikke saa god. Det var der Svend blev syg og døde. Saa vidt jeg husker var det i 1930. Vi boede der i flere Aar. Det sidste sted vi boede var paa Tingvej i et nyt Hus som Olsen byggede. Derfra flyttede vi til Aalborg. Louis havde faaet et Arbejde der.
Men der boede vi et ½ Aar. Det var jo ikke saa længe. Gudskelov. Jeg var ikke glad ved at bo i Aalborg trods det, jeg havde min Familie her. Arbejde var det daarligt med. Saa rejste jeres Far til København, hvor han fik Arbejde og fik lejet et Træhus - et dejligt lille Hus, det grønne Hus. og vi fik det meget bedre i København. Der var ikke saa meget arbejdsløshed her. Louis kom til at Arbejde for en Mand som hed L.P.Larsen. Han var en flink og paalidelig Mand. Det var ogsaa af ham, vi lejede det grønne Hus. Og siden hjalp han os til at bygge Bungaloven. Louis byggede mange Huse for ham paa Landerslev Vej. Vor Bungalov byggede vi i vores Fritid.
Den laa paa Huldbergs Allè 34.

Ja nu er jeg flyttet paa Hjem.

Jeg kom her den 15. Januar 1973.

Jeg har det godt her paa Bakkegaarden. Jeg er nu fyldt 89 11 Marts 1978.

Men Jeg var uheldig at brække begge mine Ben. Og lungebetændelse.
Saa Jeg maa sidde i Kørestol.
Men det gaar helt godt nu. Og jeg kan ikke se at læse.
Men jeg faar Kassette Baand. Det er jeg meget Glad for. Man lærer jo saa baade Historie Sang Musik. Der bliver jo gjort meget for de Ældre nu om Dage. Jeg kan huske dengang, jeg var Barn. Vi havde et lille Hus og min Far gik paa Arbejde paa en Gaard. 50 øre om Dagen.
Saa Mor matte hjælpe med at tjene til Føden. Hun købte Faar med Lam og Efteraaret. Saa solgte hun Lammene om Sommeren. Og vi havde ogsaa Høns og Grise. Og en Ged. Og der var ogsaa Lam. De var søde, naar de sprang rundt og legede.

Marie.

Jeg føler mig ikke gammel og jeg kan huske. Der er der jo saa mange der ikke kan.

Jeg har nogle flinke Børn og Børnebørn og Oldebørn. 8 stk.

Kate bor i Dragør og har Hus og Have. Hun er dygtig til at lave Mad og passe Børnebørn. 5
Hun er meget dygtig til at passe Have. Hun har grønne Fingre.

Kaj bor i Søborg. Han har to drenge og en Pige. Han er Mekaniker.

Louis bor i Lundtofte og han arbejder paa den tekniske Skole. Det er en god Plads.
Hans Kone hedder Tove og hun er flink til alting. De har et dejligt Sommerhus i Nordsjælland.
Og to drenge Steen og Bent. Og Bent bor i Jylland og Konen hedder Maja og de har en lille Pige som hedder Mille.
Steen bor i København. Hans kone hedder Rosa. Steen han arbejder paa Øreklinikken i Gentofte. De har det godt.

Saa Søster. Hun bor i Rødovre. Hendes Mand Hans Henning sælger alt muligt.
De har tre Børn. Klaus Pernille Dorthe. Søster arbejder i en Børnehave. Det har hun gjort i mange Aar.

25-4-79 Bagsværd.

Far og mor blev gift den 23 Juni 1918 i Gunnerup Kirke, boede i Fjellerad, først hos en enlig pige, der havde plejebørn (før de blev gift, men blev gift imedens de boede hos Tomine). Flyttede saa hos Rasmus der havde været Post, han spiste hos os,(siger mor). Der blev Kate født 24 Maj 1919. Der var kakkelovn, det var der Far kørte med Øl, vist helt til Skørping.
Kaj blev født i Vaarst 18 Juni 1921, der byggede Far for en byggeforening og boede i et hus der hed "Orion", der havde vi Gris, Høns, Kaniner og en Ged, det var der Grisen rendte fra Far da den skulle slagtes. Ikke mere arbejde i Vaarst. Kom så til "Gunderstedgård" der blev udstykket til Husmandssteder. Mor havde 40 mand i kost. Kate og Kaj lå i en Jernseng i hver sin ende. Svend er født der 29 Sep. 1923. Fars cykel var gaaet i stykker, da han skulle hente Jordemoderen. Svend blev født inden Jordemoderen kom. Da arbejdet var færdigt i Gundersted kom de til Jenle, hvor de blev modtaget af Signe Nygård med kaffe og æbelskiver. Signe Nygård var et dejligt menneske, hun havde opdyrket heden.

29-10-1981

Mor kom ud at tjene, da hun kun var 10 år hos Marie Bertelsen, som var syerske, tegnede selv mønstrer af. Hendes Mand var Murer. Det var i Vårst, hun var god til at fortælle historier bl.a. om de mennesker, der boede i Vårst, det var så hyggeligt at sidde på en puf ved siden af hende, medens hun fortalte og lærte mig at hækle og strikke, (sagde Mor). og gøre rent (sagde altså konen) du skal gøre godt rent udenfor og i gangen, ellers tror folk, at der ser ligesådan ud inde som ude.
Hun lærte mor et vers:

På himlen ses den store bjørn
oppe i Fjellerad By han så sin
Clara Bjørnbak gå,
hun var hans klare stjerne til
hans store søde hemmelighed.

Clara Bjørnbak var gudmor til de fleste børn i ~~Fjellerad~~ Wårst. Clara Bjørnbak, Gitte Winther, og Signe Nygård, de tre husker Mor som virkelig gode mennesker.

Mors Mor tjente hos Gammel Præst og hans kone dèr var Baronesse. De boede i et lillebitte hus ved Lindenborg Å efter at præsten var død. Mor kan huske deres Hus så tydeligt, da Mors mor var død, kyssede konen Mors mor paa kinden.

Roser.

Blomst over blomster
rosen straalende rød
barn af de lyse nætter
daarende trommende glød
lyser dit bæger imod mig
jeg glemmer alt mørkt og tungt
der er det i verden du altid bliver
straalende skønt og ungt
dejligste gave af alle
jeg kysser dit røde blod.
Thi intet som du mig stemmer
saa underlig festlig glad.
Giv mig alle blomster
roser straalende rød
giv mig den nu naar jeg lever
skænk mig den naar jeg er død.

Måneskin passer så godt til dit Hår
og sød er du enten du står eller går.

Månen der hang over Londons Stad
den stakkels måne var ikke glad
hvor kunne den vide
at kærlighed havde benet oppe og hoved ned.

Og byens gade var stjernestrøet,
ja byen var farvet rød.
da vi kysset til godnat
i Berkely Square tog en nattergal fat.

Der var noget i Luften den aften vi
mødtes, noget jeg ved ikke hvad
der var engle til middag i Hotel Ritz
og Berkerly Square en nattergal kvad.

Månen der hang over Londons Stad
den stakkels måne var ikke glad
for end du finder mig klog eller gal
er jeg klar til at sværge på
at dit smil var som at høre en
nattergal i Berkerly Square en nattergal sine triller slår.

Der tre sten!

Der lå en sten over Jakobs Brønd
Den tungeste sten blandt stene
ved synet af Rachel blev Jakob så glad
at han løfted stenen alene.

Normalt kom der fire mand derned
for at løfte stenen ved aften
men Jacob fyldtes af kærlighed
af kærlighed fik han kraften.

Der lå en sten på frelserens grav
den tungeste sten blandt stene
og rygtet kom ud over land og hav
at kærlighed bar den alene.

Og vi der var underlagt synd og død
og alle fordrevet fra Eden
kom sammen og lytted når ordet lød
om stenen og kærligheden.

Der ligger en sten på hver eneste grav
jeg stod ved min fars forleden
og viste at selv den tungeste sten
kan bæres af kærligheden.

Johannes Møllehave.

Husk sommerens yndige tid er så kort
med varme og solrige dage
som bølger i havet, så svinde den bort
og lader kun mindet tilbage
hvis derfor den bær på et vinterligt sind
og et sorgfuldt og nedbøjet hjerte
lad sommerens solstråle skinne derned
den smelter og mildner hver Smerte.

Danmark lyse lunde brister imod vår
lærkens spinkle klokker over engen slår
banke åløb strømmer i den grønne jord.
Nynner vårens glade sange uden ord.

Tjørnehækken spreder sine knappers drys
livets hjerte vågner under våres kys
havets brede bringe ånder atter frit
se dets blågrå ¤jert¤¤ sænker sig med hvidt.

Vi er Danmarks fremtid, vi er Danmarks vår
landets lyse løvspring i den gamle gård
lærkeklokker kimer i vor ungdoms sang
varsler om en sommer vi skal se engang.

Svend Rehling

Oh, du milde lys i livets trange kår
led du mig frem langt fra mit hjem
i nattens mulm jeg går, led du mig frem
før du min fod hvor ingen vej jeg ser
blot skridt for skridt jeg beder ej om mer
(kom milde hyrde trøst mig ved din stav).

Kom milde hyrde trøst mig ved din stav
bær du mig frem frem gennem ørken
over bjerg og hav, led du mig hjem
oh jeg har lært at ene finder man ej
vejen frem til løftest rige land.

Se snart vil nattens dunkle skygger fly
på ørken vej og dine engle mildt ved morgengry.
Smil til mig, da skal og gud min sjæl
i evighed lovsynge dig og din bamhjertighed.

(Newmann, fra Svensk.)

Jeg mindes vil Barndommens Sommer
ak aldrig tilbage den kommer
den Sol over Grøfter og Vange
dens Dage saa lyse og lange.
Jeg mindes vil Engen og Lunden
og Bækken som nu er forsvunden.
Og Hjemmet mit er sunket i Grus.

Marie Olsen
Juni Alle 84

Tilegnet mine Børn
Den 2 Januar 1973.

Lær dig at elske andre
men og dig selv mindre.

Lær at hjælpe, hvor du ser
der er nød at lindre.

Gem paa hvert et kærligt Ord.
Slip hvert bittert Minde.

Kun i Kærlighedens Spor
er der Fred at finde.

Severin Hansen.

Der er en Dag, som jeg mindes med Glæde. Det var den 18-7-1964. Vi var paa Skovtur i anledning af Toves Fødselsdag. Far og jeg startede her fra Juni Allè om Morgenen til Lundtofte. Og da vi kom derned havde Tove travlt med at smøre Madpakken. Jeg ved ikke hvad klokken var, da vi startede. Men det var meget fint Vejr. Saa Tove har været meget artig. Vi spadserede et lille Stykke efter Hjortekær. Saa kom der en Kapervogn kørende og Louis råbte ham an. Jeg blev meget forbavset over, at vi skulde køre saa flot. Men det var meget betænksomt af Louis og Tove. Vi var begyndt at gaa lidt daarligt. Vi kørte til Erimetage Slottet. Og saa skulde vi rundt at finde et godt sted og sidde og spise Frokost. Vi fandt et dejligt Sted, en lille Bakke, som vi bagefter kaldte Louis og Maries Høj. Da vi var færdig med at spise, skulde vi jo hvile inden den næste omgang. Efter hvilen gik vi til et Skovløberhus, hvor vi drak Kaffe. Men vi skulde jo videre. Næste Sted var Raadvad Hotel, hvor vi fik en Sodavand. Og saa var vi alle meget trætte. Saa Louis havde faaet ringet efter en Bil og saa gik Turen gennem den dejlige Skov til Lundtofte, hvor vi spiste til Aften. Det var en dejlig Dag. Hjertelig Tak fra Farmor. Herluf var ogsaa mødt op, da vi kom hjem. Der var meget dejligt der paa Sletten, at ligge og dase og se paa Raadyrene. Og de gamle Tjørne som Blomstrede. Ja det var en dejlig Dag. Det syntes Far ogsaa. Undskyld Skriften.